

Az érzéstelenített, elbódított keresztények nem tesznek jót az egyháznak – hangsúlyozta Ferenc pápa kedden reggel, a Szent Márta Házban bemutatott szentmisén. Hangsúlyozta, hogy nem szabad formalizmusokba merevedni, hanem le kell küzdeni a spirituális tunyaságot, és személyesen vállalni kell az evangélium hirdetésével járó kockázatot. A Vatikáni Rádió tudósít.

Ferenc pápa homíliájában ahhoz az evangéliumi szakaszhoz fűzte gondolatait (Jn 5,1-3a. 5-16), amely Jézus és a 38 éve béna férfi közötti találkozót írja el. A béna férfi a bethesdai fürdő oszlopcsarnoka alatt várta gyógyulását. Panaszkodott, hogy nincs senki, aki bevigye a tóba, amikor felkavarodik a víz. Mire odaér, már valaki más bement előtte. Jézus kitágítja a látóhatárt, és megparancsolja a bénának: keljen föl és induljon el. A csoda kiváltja a farizeusok bírálatát, mivel szombat lévén a beteg nem vihetné arrébb az ágyát.

Ebben az elbeszélésben két súlyos spirituális betegséggel állunk szemben – mondta a pápa. Mindenekelőtt ott van a beteg belenyugvása, aki keserűen panaszlik, és meg sem próbál tenni valamit.

„Azt hiszem, sok keresztény, sok katolikus, bár hívő, de lelkesedés nélkül, megkeseredetten él. Minden vasárnap megyek misére, de jobb, ha nem keveredek bele a dolgokba, én hiszek a saját üdvösségem miatt, de nem érzem szükségét, hogy másoknak átadjam a hitet. Éljen nyugodtan mindenki a saját otthonában. Ha csinálsz valamit, akkor úgyis szemrehányást tesznek. Nem, jobb nem kockáztatni” – mondta a pápa, majd így folytatta: „Ez a tunyaság, a keresztények másik spirituális betegsége. Ez a hozzáállás megbénítja az apostoli buzgóságot, következtében a keresztények egy helyben álló személyekké válnak, nem törődnek azzal,

hogyan kilépjenek bezártságukból és hirdessék az evangéliumot. Elkábított, elaltatott emberekké válnak.

A kábultság negatív tapasztalat. A be nem avatkozás spirituális tunyasággá válik. A tunyaság pedig szomorúság: ezek a keresztények szomorúak, nem ragyogó, hanem negatív személyiségek. Minden vasárnap misére megyünk, de ha kérnek valamire, elutasítjuk: kérem, ne zavarjanak. Ezekre az apostoli buzgóság nélküli keresztényekre nincs szükség, nem tesznek jót az egyháznak. És milyen sok az ilyen keresztény, önzők és csak önmaguknak élnek. Ez a tunyaság bűne, amely szemben áll az apostoli buzgósággal, ellenkezik azzal az akarattal, hogy Jézus újdonságát átadjuk másoknak, azt az újdonságot, amit én ajándékba kaptam.

Az evangéliumnak ebben a szakaszában találunk egy másik bűnt is: Jézust azért bírálják, mert a beteget szombaton gyógyította meg. Ez a formalitás bűne. Ezek a keresztények nem hagynak helyet Isten kegyelmének. Ezeknek az embereknek a keresztény élet azt jelenti, hogy minden iratuk, minden okmányuk, bizonyítványuk rendben van.

Ezek álszent keresztények. Csak a formalitás érdekli őket. Szombat volt? Nem, szombaton nem szabad csodákat tenni, Isten kegyelme nem működhet szombaton. Becsukják az ajtót Isten kegyelme előtt! Nagyon sok ilyen keresztény van az egyházban, nagyon sok. Ez egy másik bűn. Az elsők, akik a tunyaság miatt vétkeznek, nem képesek arra, hogy előre haladjanak apostoli buzgósággal, mert úgy döntöttek, hogy magukba zárkoznak, szomorúságukba, sértettségükbe. Ezek pedig azért nem képesek elvinni az üdvösséget, mert bezárják a kaput az üdvösség előtt. Számukra csak a formalitás a fontos. Nem lehet – ez az a szó, amit a leggyakrabban használnak.

Ezekkel az emberekkel mi is találkozunk. Gyakran mi magunk is restek voltunk, vagy hipokriták, mint a farizeusok – mondta a pápa. Ezek olyan kísértések, amelyeknek ki vagyunk téve, de ismernünk kell őket, hogy védekezzünk ellenük. A tábori kórház, mely az egyház jelképe, ahol annyi a sérült ember, Jézus csak ezt kérdezi: Meg akarsz gyógyulni? És kegyelmét adja, amely mindenre képes. És amikor ismét találkozik a bénával, így szól hozzá: „többé már ne vétkezz”.

Két keresztény kifejezés: „meg akarsz gyógyulni?” és „ne vétkezz többé”. De előbb Jézus meggyógyítja a bénát, és utána mondja: ne vétkezz többé. Gyöngéden, szeretettel mondja. Ez a keresztény út, az apostoli buzgóság útja: közelednünk kell sok emberhez, a tábori kórház sérültjeihez, akiket gyakran egyházi személyek sebeztek meg. Mondjuk ezt a szót testvérünknek: meg akarsz gyógyulni? És amikor halad tovább, mondjuk neki ezt: ne vétkezz többé, nem tesz jót. Ez sokkal helyesebb: Jézus két szava sokkal szebb a tunyaság vagy az álszentség magatartásánál – fejezte be kedd reggeli homíliáját Ferenc pápa.

forrás: Magyar Kurír